ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 6286

София, 28.05.2020

Върховният административен съд на Република България - Шесто отделение, в закрито заседание в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЛЮБОМИР ГАЙДОВ
ЧЛЕНОВЕ: РОСЕН ВАСИЛЕВ
СИБИЛА СИМЕОНОВА

при секретар и с участието на прокурора изслуша докладваното от председателя ЛЮБОМИР ГАЙДОВ по адм. д. №3780/2020**.**

Производството е по реда на чл.229 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по частна жалба Г.Савков, чрез адв. А. като процесуален представител, срещу определение №26 от 24.01.2020г., постановено по адм.д. №592/2019г. по описа на Административен съд – Монтана, с което е оставена без разглеждане жалбата му против решение №18 РС-278-18-069 от 16.10.2019г. на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (КПКОНПИ) като просрочена и производството по делото е прекратено.

В частната жалба се поддържат оплаквания за неправилност на определението. Навеждат се доводи за нередовност на връчването.

Ответникът – КПКОНПИ не изразява становище по частната жалба.

Върховният административен съд, състав на шесто отделение, след като прецени доводите в частната жалба, приема, че същата е допустима, като подадена в срока по чл.230 АПК и от надлежна страна.

Разгледана по същество е неоснователна.

Предмет на обжалване пред административния съд е решение № 18 РС-278-18-069 от 16.10.2019г. на КПКОНПИ. Съдът е установил, че оспорения акт е изпратен с чрез куриерска фирма „***“ на постоянния и настоящ адрес на жалбоподателя, като в известието изрично е посочено, че пратката е за №29343-КИ, а видно от придружителното писмо изх. №29343/13.11.2019г., със същото е уведомен за постановеното решение №РС-278-18-069/16.10.2019г. на КПКОНПИ, като също е посочено, че съгласно чл.76, ал.1 от ЗПКОНПИ същото може да се оспори по реда на АПК, в 14-дневен срок. Съгласно приложеното известие от „***“, пратката е доставена на посочения постоянен и настоящ адрес на жалбоподателя и е получена от лицето П.И. на 14.11.2019г.

При тези данни съдът е приел, че съобщаването на процесното решение е надлежно връчено на 14.11.2019г., на лице, живеещо на адреса, поради което подадената на 29.11.2019г. жалба е просрочена. С тези мотиви жалбата на Г. Савков е оставена без разглеждане като просрочена и е прекратено производството по делото.

Определението е правилно.

Съгласно чл.46 ал.1 от ГПК когато съобщението не може да бъде връчено лично на адресата, то се връчва на друго лице, което е съгласно да го приеме. Според втората алинея на цитираната разпоредба друго лице може да бъде всеки пълнолетен от домашните му или който живее на адреса, или е работник, служител или съответно работодател на адресата. Както е посочено в частната жалба лицето П.И. е служител в МБАЛ „***“ гр. Л., а жалбоподателят Г. Савков е управител на това лечебно заведение.

Възражението на жалбоподателя, че лицето П.И. не е упълномощена да получава негова кореспонденция е неоснователно. В чл.46 ал.1 от ГПК няма такова изискване, а само съгласие на лицето, приемащо съобщението.

Предвид изложеното, правилно административният съд е приел, че в случая е осъществено редовно връчване на адресата на оспорения акт. Срокът за обжалването му по съдебен ред е изтекъл на 28.11.2019г., а съдът е сезиран на 29.11.2019г., поради което жалбата на Г. Савков се явява просрочена. С оглед депозирането й извън 14-дневния преклузивен срок по чл.149, ал.1 от АПК, законосъобразно е приета от съда за процесуално недопустима.

Обжалваното определение като правилно следва да се остави в сила.

По изложените съображения и на основание чл.236 във връзка с чл.221, ал.2, предл. първо АПК, Върховният административен съд, шесто отделение,

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ В СИЛА определение №26 от 24.01.2020г., постановено по адм. дело №592/2019г. по описа на Административен съд – Монтана.

Определението е окончателно.